

og den danske Befolkning. Jeg tør forsikre om, at netop de Mennesker, der have været allermost varme for disse Reformere, ere de bedste danske Undersaatter, som der er paa Færøerne. Vi ere jo gennem Tiderne blevne kaldte Danmarks Kælebørn; det er et meget pænt Ord, og vi ere glade ved at staa i et saa godt Forhold til Danmark, at man over for os kan benytte dette Udtryk, men jeg tror, at enhver Moder ønsker, at hendes Barn en Gang maa faa traadt sine Børnesko, og derfor tror jeg ogsaa, at det egentlige Danmark, Hovedlandet, maa være mest interesseret i, at vi paa Færøerne blive voksne Mennesker og ikke stadig vedblive at være Børn. Vi have før overladt alt til Embedsmændene og de andre, der vare satte til at forvalte over os og mente, at de gjorde det bedst. Vi have nu brudt med denne gamle, hædervundne Skik, og vi brød endnu en gammel Skik, som i alt Fald er en halv Menneskealder gammel, ved nu i Sommer at sende en radikal Venstremand ned til Folketinget. Vi have, som sagt, i den Retning skejlet ud og ikke holdt os til Traditionen. Og ligesom vi paa Færøerne ere overbeviste om, at Systemskiftet i Danmark vil blive af umaadelig Betydning for Landets Fremgang og Velfærd og kun vil have gode Følger for den sunde Udvikling i Landet, tør jeg ogsaa have den Tro til det høje Ting og den høje Regering, at selv om vi i Sommer brød med den gamle Tradition, vil det kun have gode Følger for Øerne.

N. Pedersen: De faa Bemærkninger, jeg ønsker at gøre, knytte sig til de Udtalelser, der tidligere ere fremkomne under denne Finanslovbehandling. Det ærede Medlem for Brønderslev (Th. Larsen) udtalte om Skytteforeningerne, at det var en gaadefuld Ting. Han nævnte forskellige Ting, som de ikke vare, de vare ikke en Forskole for Hæren, og de vare ikke Sport, de vare heller ikke et Led af vort Forsvar. Jeg tror, at det ærede Medlem tog noget fejl netop i dette sidste. Derimod var det ærede Medlem for Ribe (Busk) for saa vidt mere sikker paa, hvad Skytteforeningerne betød. Han udtalte, at Skyttesagen var et af to; enten var det Leg og Kommers, eller ogsaa var det et Stykke Militarisme. Naar det ærede Medlem siger Militarisme, saa tror jeg ikke, han mener det, som den højtærede Krigsminister forleden Dag sagde —, og som jeg mener, han sagde med fuld Ret —, at var Skyttesagen et Stykke Militarisme, saa var det god

Militarisme. Jeg antager, at, naar det kommer fra det ærede Medlems Mund, saa mener han ikke noget godt med Ordet Militarisme. Jeg tror imidlertid, at dette Ord kan bruges, og det kan ogsaa misbruges, for selv det ærede Medlem vil dog vist erkende, at vi kunne ikke regne alt, hvad der vedrører vort Forsvar, til Militarisme i den Forstand, som han tager dette Ord, thi ellers er jo det ærede Medlem selv en temmelig slem Militarist; han har og er jo fremdeles med til — hvad vi jo alle ere — at bevilge betydelige Summer til vort Forsvarsvæsen, og jeg tror ikke, der er nogen her i denne Sal, som ikke ogsaa fremdeles vil være med til at bevilge disse Beløb; selv det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) vil jo dog kun nedsætte disse militære Udgifter med 12 Mill. Kr. aarlig, men fremdeles bevilge 4 Mill. Kr. Jeg tror heller ikke, det er rigtigt, at Skyttesagen er Leg; jeg mener, at vor Soldater-tjeneste med sin Geværeksercits og sin militære Anstand og alt, hvad dertil hører, meget mere kan betragtes som en Leg end det Arbejde, Skytteforeningerne tage op; ganske vist en meget kedelig Leg for vore unge Mænd. Den Ungdom, som søger vore Skytteforeninger, er — det tror jeg; de fleste, som kende vore Skytteforeningers Arbejde, ville indrømme — den bedste Del af Ungdommen, og det er ogsaa dem, som have den overvejende Indflydelse i Skytteforeningerne. Derfor er den Aand, den Tone og den Luft, som er i Skytteforeningerne, renere og sundere end den, man træffer i Hæren; den er efter min Overbevisning og den Erfaring, jeg har gjort, noget ganske andet. Derfor berettigede de Ting, som Skytteforeningerne tage op, til at sige, at Skytteforeningerne ikke blot ere et Led i vort Forsvar, men tillige et Led i Ungdommens Opdragelse. De Opgaver, som Skytteforeningerne særlig tage op, ere praktiske Opgaver, Skydning og Gymnastik. Jeg kalder dem praktiske Opgaver. Jeg vil gøre opmærksom paa, at alle de, som have haft Lejlighed til at se, hvor vidt en velledet Skyttekreds efter en Vinters Forløb har kunnet drive det i Gymnastik, ville indrømme, at det er noget ganske andet, de formaa at føre Ungdommen frem til, end man i Hæren formaa at føre Rekrutterne frem til efter Uddannelses-tidens Udløb. Og det samme er Tilfældet i en velledet Skyttekreds med Hensyn til Skydning; det er ganske anderledes fin Skydning, de kunne levere ved deres Skydeøvelser, end Soldaterne ved Slut-